

Motion till riksdagen 2012/13:Kr265

av Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (M)

Kvinnors historia

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa att kvinnors historia, kultur och samhällsliv visas för samtiden och bevaras för framtiden.

Motivering

För över 23 år sedan, på FN:s kvinnokonferens i Nairobi, togs beslutet att kvinnors historia ska lyftas fram i FN:s alla medlemsländer. Resultatet har sedan dess varit minst sagt blandat. Men vi har anledning att vara stolta över de steg som tagits kring att belysa kvinnohistorien på museerna här i Sverige, men än återstår mycket att göra.

Intresset för ett museum med fokus på kvinnor är stort och tycks bara öka. Detta tyder på ett tomrum i det kulturella utbudet och på att de museer vi har idag fyller detta. På många museer figurerar kvinnan än idag enbart i skuggan av mannen. Utställningarna ger en skev bild av verkligheten och en stor del av vår historia går förlorad då fokus läggs på männens roll i vår historia. Undersökningar visar att institutionerna under hela 1900-talet använt en oproportionerligt stor del av tillgängliga medel till att synliggöra manlig kultur. Mänsklighetens historia har i själva verket outtalat förblivit mannens historia.

I Sverige finns några kvinnohistoriska museer, till exempel Museum Anna Nordlander i Skellefteå. Detta räcker inte. Vi behöver ett nationellt kvinnomuseum som kan agera kunskapskälla, orientera ny forskning och inspirera andra museer såväl som deras besökare.

I juni 2001 tillsatte dåvarande regering en särskild arbetsgrupp med uppgift att ta fram förslag till hur genusperspektivet skulle kunna ges ett större genomslag i museernas verksamhet. Arbetsgruppen "Genus på museerna" lämnade sin slutrapport i januari 2004. Tyvärr utreddes inte frågan om ett

Fel! Okänt namn på

särskilt museum. Detta gör att frågan inte kommit någonvart vad avser ett nationellt museum. Den tidigare utredningen bör därför följas upp med fokus på hur ett särskilt kvinnomuseum kan bli verklighet. Frågan måste på allvar utredas. Kanske ska det inrymmas i något annat museum eller samlokaliseras på något sätt, alternativen är många.

Föreningen DEA som arbetar för instiftandet av ett kvinnohistoriskt museum visar genom sina undersökningar att andelen kvinnor som avbildas eller namngivs på svenska museer är 29 procent respektive 25 procent, det vill säga inte ens en tredjedel av den totala mängden.

Genom att instifta ett nationellt kvinnomuseum kan regeringen säkerställa att kvinnors insatser visas för samtiden och bevaras för framtiden. Danmark, Norge, USA och Vietnam har redan tagit steget och Sverige bör nu följa deras exempel. Vi behöver få upp frågan om hur kvinnors historia belyses på våra svenska museer. Ett nationellt museum för kvinnohistoria skulle vara ett sätt för Sverige att ta nästa steg i arbetet med att göra oss till ett föregångsland i jämställdhetsfrågor. Regeringen bör därför utreda förutsättningen för dylika museum.

Stockholm den 3 oktober 2012

Eva Lohman (M)

Ann-Britt Åsebol (M)